

wymaganych odstępów, bądź pod warunkiem zastosowania otwieranych okien i drzwi, z zachowaniem odległości równej strefie zagrożenia wybuchem.

§ 47. W stacjach gazowych bez nawaniania gazu pomieszczenie dla urządzeń technologicznych o powierzchni powyżej 100 m² powinno mieć co najmniej dwa przeciwległe wejścia.

§ 48. W razie umieszczenia na wolnym powietrzu niektórych zespołów technologicznych stwarzających niebezpieczeństwo wybuchu należy stosować w pomieszczeniach uznanych za nie zagrożone wybuchem okna nieotwierane i drzwi samozamykające o odporności ogniowej co najmniej klasy D, bez zachowania wymaganych odstępów, bądź pod warunkiem zastosowania otwieranych okien i drzwi, z zachowaniem odległości równej strefie zagrożenia wybuchem. W pomieszczeniach tych dopuszcza

się zastosowanie małych okien otwieranych o powierzchni 0,1 m².

§ 49. Przewody wejściowe i wyjściowe stacji gazowej w miejscach połączeń z gazociągami poza obrębem stacji powinny być wyposażone w armaturę zaporową.

§ 50. Wymagania określone w rozdziale 2 dla gazociągów oraz armatury należy odpowiednio stosować do przewodów wejściowych i wyjściowych, armatury oraz rurociągów stacji gazowych.

§ 51. Odstępstwa od warunków technicznych ustalonych niniejszym rozporządzeniem są dopuszczalne w uzasadnionych wypadkach za zgodą Ministra Górnictwa lub jednostki organizacyjnej przez niego upoważnionej.

§ 52. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa: w z. M. Głanowski

95

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 sierpnia 1978 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz w Układzie o tranzyście międzynarodowych służb powietrznych, sporządzonych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 92 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212), następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki swoje dokumenty przystąpienia do tej konwencji:

Surinam	dnia 5 marca	1976 r.,
Republika Zielonego Przylądka	dnia 19 sierpnia	1976 r.,
Mozambik	dnia 5 stycznia	1977 r.,
Wyspy Św. Tomasza i Książęca	dnia 28 lutego	1977 r.,
Angola	dnia 11 marca	1977 r.,
Seszele	dnia 25 kwietnia	1977 r.,
Gambia	dnia 13 maja	1977 r.,
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	dnia 16 sierpnia	1977 r.

Zgodnie z artykułem 92 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Surinamu — dnia 4 kwietnia 1976 r.,

Republiki Zielonego Przylądka — dnia 18 września 1976 r., Mozambiku — dnia 4 lutego 1977 r., Wysp Św. Tomasza i Książęcej — dnia 30 marca 1977 r., Angoli — dnia 10 kwietnia 1977 r., Seszeli — dnia 25 maja 1977 r., Gambii — dnia 12 czerwca 1977 r. i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej — dnia 15 września 1977 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem VI Układu o tranzyście międzynarodowych służb powietrznych, sporządzonego w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 213), Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii notyfikowała depozytariuszowi dnia 17 maja 1976 r. o przyjęciu tego układu.

Zgodnie z artykułem VI układu wszedł on w życie w stosunku do Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii w dniu złożenia notyfikacji o jego przyjęciu.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

96

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 sierpnia 1978 r.

w sprawie przystąpienia Finlandii i Malawi do Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XIV ustęp 2 Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 167), następujące państwa zło-

żyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Finlandia	dnia 26 maja	1977 r.,
Malawi	dnia 28 października	1977 r.

Powyzsza konwencja weszła w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw odpowiednio: Finlandii dnia 23 sierpnia 1977 r., Malawi dnia 25 stycznia 1978 r.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek